

[Maigaard.]

Undervisningsministeren tilslutter sig i hovedtrækkene det meget udmærkede forslag til formålsparagraf for folkeskolen, som vi først så i hr. Heinesens forslag til folkeskoleloven. Skal hendes tilslutning forstås sådan, at der efter hendes mening bør være mange meninger i folkeskolen? Skal hendes tilslutning til hr. Heinesens forslag forstås sådan, at marxister efter hendes opfattelse også kan ansættes i folkeskolen? Jeg synes, det må være meget, meget afgørende at få slået fast, at det er pædagogisk-faglige kriterier, der er afgørende for, om man ansættes, ikke éns meninger. Derfor vil jeg meget, meget gerne høre, om marxister f. eks. efter undervisningsministerens opfattelse kan ansættes i folkeskolen. Jeg gentager, at jeg forstår ikke, at en undervisningsminister, der står for et liberalt synspunkt — jeg har altså min tvivl om den nuværendes liberalisme — kan være enig med formanden for skolekommissionen i Vinderup. I Vinderup så vi netop alt det, Baunsbak-Jensen-interviewet udløste. Da blev det sagt på et jævnt, klart, folkeligt dansk, ikke med alle disse åndelige finesser, som undervisningsdirektøren er ekspert i at omgive sig med, men meget klart og praktisk: sådan opfatter vi den sag, vi vil ikke se folk, der mener noget andet end os. Er ministeren enig eller er hun ikke enig?

Det tredje jeg gerne ville vide, var, om ministeren er enig med undervisningsdirektøren i, at man bør overveje at indføre et lærerløfte i folkeskolen. Det var jo et led i det fantastiske interview, at nu skulle vi til at tænke på at aflægge lærerløfter. Er ministeren enig i det? Kan vi vente, at der lovgivningsmæssigt eller administrativt fra denne regering kommer bestemmelser om, at vi skal have et lærerløfte? Jeg vil gerne bede ministeren om fra tingets talerstol at markere sin stilling til den forbavsende politiske nydannelse, der hidtil er lagt frem af en embedsmand.

Ministerens har for det fjerde været inde på spørgsmålet om metodefriheden i folkeskolen. Det var hun den 16. oktober i år, hvor hun i Folketingstidende 1974-75 sp. 716 udtalte sig om spørgsmålet om metodefrihed i folkeskolen. Jeg har svært ved at få sammenhæng i udtalelsen, hvis jeg skal være ærlig. Derfor vil jeg gerne spørge, om

ministeren med denne udtalelse agter at lægge et andet indhold i begrebet metodefrihed end det, man tidligere har forstået herved. Skal det forstås sådan, at den højeste leder af landets uddannelsesvæsen og skolerne her i landet har en anden mening om begrebet metodefrihed end den, der har vundet hævd gennem praktisk arbejde i mange, mange år? Jeg synes, det var betryggende, det var rart, om vi kunne få præciseret et standpunkt, og det var meget rart, om vi kunne få forklaret, at ministeren sandelig ikke tænkte på at lave noget om, sådan som udtalelserne kunne tyde på.

For det femte vil jeg gerne høre, om ministeren deler undervisningsdirektørens store skepsis over for decentralisering. Det går igen i kronikker, i talen i Ålborg til skoleinspektørerne, igen og igen, at denne decentralisering, som jeg egentlig troede vi stod sammen om og var enige om, er farlig, for den åbner op for indoktrinering. Der er et klart centralistisk skolesyn i det, der er sagt fra undervisningsdirektørens side, og det må mane til eftertanke, når ministeren udscriber en blankoveksel og siger: jeg er enig med undervisningsdirektøren. Skal det nu forstås sådan, at ministeren og dermed regeringen ser med skepsis på decentralisering, vil standse den, anser den for farlig, eller synes man stadig, at det er rigtigt, at vi prøver at lægge tingene ud til de folk, det vedrører, og lade dem afgøre selv, hvad de synes er rigtigt for deres skole, i højere grad i alt fald, og lade dem i højere grad afgøre, hvad de selv synes er rigtigt for deres skole og for deres børn?

Til sidst vil jeg godt sige nogle ting til i forbindelse med lærernes situation, og jeg vil ikke mindst sige det til de lærere, der på den ene eller den anden måde synes, at vor skole trænger til fornyelse, der på den ene eller den anden måde synes, at der skal skabes forandringer i skolevæsenet. Jeg tror nemlig, de får det svært, fordi der her ved den sidste måneds debat er rejst en bølge, som gør det sværere at skabe den tiltrængte fornyelse i folkeskolen. Jeg tror, disse lærere får det svært i den næste tid, fordi undervisningsministeren og undervisningsdirektøren har lanceret en måde at løse problemer på, som er til stor skade for folkeskolen og for samarbejdet mellem hjem og skole. De har nemlig sagt til forældrene: „Hvis der er no-